

Άγιος Άνθιμος ο Κουρούκλης ο αόμματος, Όταν τον οδήγησαν μπροστά στην Παναγία για το αίτημά του

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κάποια νύχτα, ενώ προσευχόταν [ο άγιος Άνθιμος ο Κουρούκλης από την Κεφαλλονιά ο αόμματος] μπροστά στην εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, αποκοιμήθηκε καταπονημένος.

Τότε αξιώθηκε να δει την ακόλουθη οπτασία. Παρουσιάστηκαν μπροστά του δύο λαμπρόφοροι νέοι, οι οποίοι του είπαν:

– Άνθιμε, ακολούθησέ μας για να σε οδηγήσουμε εκεί που μας διέταξε η Κυρία του παντός.

Όταν πέρασαν από σκοτεινούς και δυσώδεις τόπους, όπου ακούγονταν οιμωγές και θρήνοι αυτών που προγεύονταν την κόλαση, ο Όσιος ολιγοψύχησε. Όμως οι Άγγελοι που τον συνώδευαν, του έδωσαν θάρρος και τον οδήγησαν σε τόπο φωτεινότητα και ευωδέστατο.

Εκεί σε θρόνο υψηλό, αντίκρισε την υπερτέραν πάσης κτίσεως Υπεραγία Θεοτόκο.

Σπεύδοντας να προσκυνήσει την Μητέρα του Θεού, άκουσε την βροντερή φωνή Της να τον καθηλώνει στην θέση του. Μακριά, μακριά από μένα, διότι εναντίον του συμφέροντός σου με παρακαλείς συνεχώς για να σου δώσω το φως των οφθαλμών σου.

Την φοβερή εκείνη ώρα παρουσιάστηκαν δύο άλλο φωτοειδείς νέοι*, οι οποίοι κάνοντας εδαφιαία μετάνοια στην Βασίλισσα του κόσμου, είπαν παρακλητικά:

– Δέσποινα και Κυρία του παντός, για το αίμα που χύσαμε υπέρ του γλυκυτάτου Υιού σου και Δεσπότη ημών, και για την αγάπην την οποία έχεις προς Αυτόν, δέξου τον δούλον σου Άνθιμο, ο οποίος έχει σκοπό να κτίσει Μοναστήρια προς τιμήν μας.

Τότε οδήγησαν με σεβασμό τον Όσιο μπροστά στην Θεομήτορα, η οποία του είπε:

– Άνθιμε, εγώ για την μεγάλη σου ευλάβεια και για τις πολλές σου παρακλήσεις, αποφάσισα να σου δώσω λίγο φως. Γνώριζε όμως, ότι εάν λάβεις αυτό το πρόσκαιρο, θα στερηθείς το αιώνιο.

Ο Όσιος αμέσως δέχτηκε με ταπείνωση και δάκρυα χαράς την απόφαση αυτή, παρακαλώντας την Υπεραγία Θεοτόκο να πρεσβεύει στο θρόνο της Χάριτος για το συμφέρον της ψυχής του, ώστε να καταταχθεί εις τας αιωνίους Μονάς, όπου οι δίκαιοι αναπαύονται.

Έτσι ο μοναχός Άνθιμος παρέμεινε ως το τέλος της ζωής του αόμματος.

Χειραγωγός και βακτηρία του ήταν πλέον η Παναγία μας, στο θέλημα της οποίας έδειξε άκρα υπακοή. Εάν γαρ και πορευθώ εν μεσω σκιάς θανάτου, ου φοβηθήσομαι κακά, ότι Συ μετ' εμού ει. και· Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος υπερασπιστής της ζωής μου, από τίνος δειλιάσω; Προσευχήθηκε με ταπείνωση ο ασθενής και εξουθενημένος Άνθιμος.

* Οι άγιοι Γεώργιος και Παρασκευή.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Κωνσταντίνου Κανέλλου, «Όσιος Άνθιμος ο εκ

Κεφαλληνίας, ο τυφλός ιεραπόστολος του Αιγαίου», Ίθάκη, 2005.

Πηγή: [pemptousia](#)